

Stiftelsen Kirkens Familievern

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN
ÅRSMELDING 2017

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) er en ideell diakonal aktør innen familievern med driftsavtale med Bufdir/Bufetat om leveranse av familievern tjenester. Det er 10 familievernkontor fra Finnmark i nord til Rogaland i sør i SKF og 160 ansatte.

HER FINNER DU KIRKENS FAMILIEVERN I NORGE:

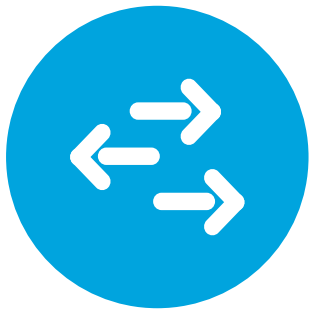
- Øst-Finnmark
- Mosjøen
- Sør-Trøndelag
- Haugaland
- Sør-Rogaland
- Øvre Telemark
- Ringerike-Hallingdal
- Follo
- Otta
- Christiania torv

INNHold

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER	3
SAMMEN OM MULIGHETENE	4
INGEN ER SOM ALLE ANDRE	6
NY PARTERAPI – EFT – FØLELSESMESSIG FELLES ERFARING	9
BUFFERKURS STYRKER SAMLIVET	10
UTEKONTORVIRKSOMHET VED FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM	12
HØYKONFLIKT	15
EFT – NY METODIKK FOR FORELDRE I KONFLIKT?	16
FORELDRE FRATATT OMSORGEN	18
STYRETS ÅRSBERETNING 2017	20
STIFTELSESSTYRET	23
STATISTIKK 2017	23

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER

SAMTALETILBUD

Familievernkontorene tilbyr samtalebehandling for par, familier og enkeltpersoner som ønsker hjelp til å mestre mellommenneskelige utfordringer og kriser. Parsamtaler har i alle år vært familievernets kjernevirksomhet, og kontorene tar imot alle typer par- og familier: heterofile, homofile, kjærester, samboere, gifte eller par som har inngått partnerskap. Familievernkontorene prioriterer unge par, familier med barn og samtaler med barn.

MEKLING

Alle par som skal flytte fra hverandre, og som har barn under 16 år, må møte til lovbestemt mekling. Målet med meklingen er å få en god start på det videre foreldresamarbeidet, og å lage en avtale som viser hvordan foreldrene vil fordele foreldreansvar, bosted og samvær for felles barn. Avtalen skal legge vekt på hva som vil være den beste ordningen for barna. Forskning har vist at det er en høy risiko for barn å vokse opp i hjem med store konflikter. Meklingen setter barna i fokus og har som mål å hjelpe foreldre til å være gode foreldre selv om de ikke er par lenger.

KURS

Å leve i et parforhold kan være fantastisk, men det er også hardt arbeid. Stiftelsen arrangerer samlivskurs som kan hjelpe par til å få det enda bedre i sine liv, samt håndtere ulikheter på en god måte.

SAMMEN OM MULIGHETENE

Det er et mangfold i måter å være og å leve i familie på – men felles elementer som går igjen er behovet for nærhet og tilhørighet. Familie gir oss familieband, identitet og tilhørighet. Familiefelleskap er stedet hvor mange opplever at hverdagsutfordringer oppstår og løses. Gode nære relasjoner gir god helse og livskvalitet og «skjold» når motgang og vansker oppstår. Samtidig er familie også stedet hvor dype konflikter kan oppstå og skape sår.

Familier består av aleneboere med foresatte og besteforeldre – for noen også søsken. Det er par som har gjennomført livslangt samliv. Det er mennesker av samme kjønn som bor sammen og har barn sammen og også hver for seg. Det er barn som bor både hos mor og hos far etter samlivsbrudd og mine-dine-våre barn som er del av familien. Det er barn som har liten eller ingen kontakt med foreldrene, men som biologisk er i familie med foreldrene. Familiene har blitt mer mangfoldige og

respekten for de mange og ulike familieformene står sentralt som verdi i dagens samfunn.

I 2017 var det 60 år siden helsedirektør Carl Evang skrev notat om utvidet helsestasjon med sikte på å dekke behovene for «familievern» og i 2018 er det 60 år siden det første familievernkontoret ble etablert av kirken. Oppslutningen om familien har vist seg stabil i et tidsrom med ellers store endringer. Behovet for en tjeneste som kan bistå familier som ønsker bevare gode relasjoner, opplever utfordringer eller strever i relasjoner og samvær har vært økende. I dag er familievern tjenesten en etablert tjeneste med eget lovverk og betydelig økte bevilgninger de siste årene.

I 2017 hadde SKF til sammen 12 267 saker og meklinger. Av disse var 4 638 meklinger og 7 629 andre saker. Det ble gjennomført totalt 39 102 konsultasjoner. Det ble gjennomført 243 utdrettede tiltak, herav

32 finansiert på tiltak som ikke er finansiert av Bufetat.

Denne Årsmeldingen søker synliggjøre noe av familievernets tjenesteområder og løfte frem «stemmen» fra noen av de menneskene som har oppsøkt familievernnet. Det er fint å oppleve mennesker som ønsker å gjøre noe med samlivet sitt, bedre nære relasjoner, eller inngå gode avtaler for samvær med barn når delt omsorg oppstår. Det er et gode å lede en virksomhet som har ansatte med høy kompetanse på å møte mennesker som strever i relasjoner til sine nærmeste og med kompetanse på forebyggende tiltak for å styrke menneskers nære relasjoner.

Om du ønsker nærmere informasjon om familievern tjenestene og/eller Stiftelsen Kirkens Familievern, ta gjerne kontakt.

RESPEKT, VIDSYN,
VITALITET, HÅP

Ikke til stede ved fellesfoto:
Mosjøen: Lise Olderskog.

Øverst fra venstre: Follo: Tor-Andrè Ribe-Andersen. Øst Finnmark: Ellen Rygg. Haugalandet: Kari Netland Simonsen.
Midterste rekke fra venstre: Sør-Trøndelag: Stig Winsnes. Ringrike-Hallingdal: Heidi Albrigtsen. Sør-Rogaland: Jon Aarsland.
Nederst fra venstre: Otta: Geir Vik. Christiania Torv: Elisabeth Lund. Direktør: Benita Christensen. Øvre Telemark: Gunnar Ofte.

INGEN ER SOM ALLE ANDRE

HEIDI ALBRIGTSEN, FAMILIEVERNKONTORET RINGERIKE-HALLINGDAL

Paret hadde gått i parterapi en stund da han i starten av en time tok sats og sa: «Jeg er nok homo». Hun gråt.

Paret hadde allerede avdekket at seksualitet var et tema det var nødvendig å rydde litt i. Nærhet og intimitet hadde det blitt lite av det siste året. Hun følte seg avvist og lite attraktiv. Det kommer fram at han har følt seg tiltrukket av en mannlig kollega, og at dette har satt han helt ut. Han forteller om skam, avsky for seg selv og sier at han godt kan forstå om kona ikke vil ha han lenger. Han understeker at han elsker henne og ønsker å fortsette parforholdet.

Seksuell orientering har vært et tema også i denne avisen i høst. Stiftelsen Kirkens Familievern har i sin strategiplan at våre tjenester til gruppen LHBT (lesbiske, homofile, bifile og transpersoner) skal være gode og inkluderende.

På familievernkontoret har vi lav terskel og høy kompetanse. Alle med barn under 16 år er velkomne, uavhengig av seksuell orientering og kjønnsidentitet.

Dette paret jobbet videre sammen om temaer som aksept og tillit. Han hadde behov for å akseptere egne følelser rundt det han etterhvert definerte som sin

biseksualitet, og med å ha tillit til at hun aksepterer han som han er. Hun brukte tid på å bli kjent med mannen sin på en ny måte.

Det vi ofte ser i terapirommet er hvordan par endrer måten de snakker sammen på og begynner å lytte til hverandres tanker og følelser. Å få være seg selv, og å åpne opp for å bli elsket er viktig for oss mennesker. Det kan være i de mest trøblete perioder av livet det skapes vekstmuligheter. Idealer sprekker og bildet av kjærligheten ses i nytt lys.

Ingen par er heller som alle andre. Hvorfor ikke være mer stolt av det?

NY PARTERAPI – EFT – FØLELSESMESSIG FELLES ERFARING

GEIR VIK, FAMILIEVERNKONTORET OTTA

«Alt ble forandret. Det ble ro i hjemmet, harmoni og større respekt for hverandres meninger og følelser, og vi senket kravene til hverandre. Nå oppsøker vi det positive i stedet for det negative».

Uttalelsen kom fra ei kvinne med erfaring fra EFT parterapi under kontorets 30 års-jubileum.

Familievernkontoret Otta, SKF har i likhet med flere andre kontor arbeidet med kvalifisering av ansatte til denne nye terapiformen. Sue Johnsen som har bygd opp arbeidsmåten beskriver hovedtrekkene i boka: «Hold meg», som har kommet på norsk for et par år siden.

Hovedsaken er at paret hjelpes til å forstå måten de kommuniserer med hverandre på, hvilke følelser som ligger *bak* eller *under* de reaksjonene de viser hverandre. Hvordan de påvirker hverandre. Ved å snakke om disse følelsene, og utdype dem, og formidle dem

til partneren – oppstår det en gjenkjennelse og en medfølelse som er med og binder paret sammen på et dypere plan.

En kartlegger og konflikt- eller problem-mønsteret paret har etablert over tid og hvilke triggere det er som setter i gang det negative samspillet. Ofte kan det være reaksjonsmønstre fra tidligere i livet som slår inn. Hvordan en reagerte på stressprega situasjoner.

For å sitere kvinna som hadde flytta fra mannen: «Til å begynne med var det ubehagelig, fremmed, men også lærerikt: vi fikk lære om hvor alle disse reaksjonene kom fra, rett og slett bagasjen vår – og hvordan det påvirker samlivet. Og ikke

minst hvordan vi håndterer det. Selvsagt jobber vi fortsatt med det, men alt er mye lettere nå».

Slik får paret både innsikt i hva som er deres utfordring: Å stanse spiralen og bygge opp et annet mønster. Ved å spørre fram hva de har behov for av den andre – kan de komme på sporet av nye mønstre, hele tida med den andres emosjonelle forståelse som motiverende støtte. Slik blir de sammen om en endring de begge har savnet og trenger. Å oppleve at partneren er der for en er grunnleggende nødvendig.

Emotional Focused Couple Therapy har gjort at flere parterapi har lyktes ved kontoret.

BUFFERKURS STYRKER SAMLIVET

FAMILIEVERNKONTORET FOLLO

I oktober arrangerte Familievernkontoret Follo, Bufferkurs på Støtvig hotell ved Larkollen. Kurset samlet 17 par til en innholdsrik helg, der ivaretagelse av parforholdet sto på programmet. Vi har møtt to slitne, men fornøyde kursholdere.

Blide kursholdere – fra venstre: Anniken Lervik Bø, Mary Randmæl, Helene Kindle-Skau, Solveig Dittmann, Stig-Rune Aarø, Renate Bergstrøm Eriksen, Christel Wagtskjold.

Bufferkurs arrangeres av familievernkontorer over hele landet, men det hele startet i Follo, ettersom opphavskvinnen (psykologspesialist Anne Marie Fosse Teigen), utviklet kurset mens hun jobbet ved Follo-kontoret. – Vi er stolte av at kurset ble utviklet her, sier psykolog Helene Kindle-Skau, som har holdt mange kurs i løpet av de siste årene. Det er jo selvfølgelig ekstra morsomt å holde kurs i slike flotte omgivelser, sier hun. Her kan parene gjøre kursøvelser i gode sittegrupper, eller på eget rom, i tillegg til at de kan nyte god mat eller ta en tur i SPA-avdelingen. På den måten kan parene få tid til både å lære og å dyrke parforholdet.

Flere av parene har gitt uttrykk for at de ikke ville deltatt på kurs dersom det ikke ble avholdt på hotell, sier psykolog Anniken Lervik Bø, en annen av de syv kursholderne denne helgen. – Det er ikke lett for alle å skaffe barnevakt én ettermiddag i uken fem uker på rad, som er den alternative kursformen. Da er det lettere for mange

å sette av en helg, i tillegg til at paret får bedre tid sammen. Det er tilfredsstillende å holde et kurs som er så faglig solid, og som får så gode tilbakemeldinger fra deltakerne, sier hun.

HVA ER BUFFERKURS?

Bufferkurs for par er et samlivskurs spesielt beregnet på par som har vært sammen lenge nok til å ha opplevd at de samme konfliktene har en tendens til å gjenta seg. Dette er en normal utvikling i de fleste parforhold, fordi alle par består av to ulike individer, som alltid vil ha en viss andel personlighetsforskjeller og andre forskjeller som i liten grad forandrer seg. Dette fører i neste omgang til en viss andel konflikter eller utfordringer som ikke forandrer seg, og som ikke kan løses en gang for alle gjennom konstruktive forhandlinger, slik en del enkeltstående konflikter kan. Nyere forskning på par tyder på at faktisk de aller fleste av utfordringene i samlivet er av den uløselige typen.

Heldigvis er det mange par som intuitivt klarer å håndtere også disse forskjellene – ja, som til og med klarer å bruke forskjellene som en kilde til godlynt humor og vedvarende nysgjerrighet på hverandre. For disse parene oppleves ikke forskjellene som en trussel mot forholdet, men som muligheter til å bygge kjennskap til hverandre, trygghet, nærhet og intimitet. Ved å studere par som får dette godt til, har forskerne fremskaffet solid kunnskap om hva som skaper langvarige, gode parforhold. Bufferkurset bygger på denne kunnskapen, og mange fagpersoner hevder dette er det beste samlivskurset på markedet i dag.

HVA ER DITT BESTE TIPS TIL ET GODT PARFORHOLD, BASERT PÅ BUFFERKURSMATERIALET?

Mitt beste tips er å bli klar over hvor stor påvirkning man har i kraft av å være noens partner, sier Anniken Lervik Bø. Hun sier videre at hun har fått inntrykk av at mange opplever en øvelse om invitasjoner og svar som spesielt nyttig fra Bufferkurset. Det

å tenke over både hvordan vi inviterer til kontakt og hvordan vi svarer partneren på disse henvendelsene, er av stor betydning for hvordan vi kan gjøre om små hverdagsøyeblikk til innskudd på kjærlighetskontoen. Denne «oppdagelsen» tror jeg er gull verdt for mange som kjenner på tidsklemma.

HVA ER DET BESTE MED Å HOLDE BUFFERKURS?

Det beste er at stoffet gir så raskt og tydelig gjenklang hos deltakerne, sier psykolog

Helene Kindle-Skau. – Kurset er tettpakket med mye viktig informasjon som formidles gjennom både øvelser og undervisning. Flere trekker frem denne vekslingen som viktig, og noen tydeliggjør at de opplever at kurset bidrar til vekst.

HVA SIER DELTAKERNE SELV?

Kursholderne finner frem deltakernes evalueringer av kurset, og gjengir et lite knippe tilbakemeldinger:

Kvinne: «Dette har vært et flott kurs. Lærerikt, slitsomt, vanskelig, gledelig og selvutviklende.»

Mann: «Langt over forventningene mine! Tror det kan være av stor nytte for oss. Tar med dette hjem.»

Mann: «Et godt opplegg som alle par burde hatt i løpet av livet. Tror alle har noe å lære av et slikt kurs. Dette styrker forholdet. Fine rammer rundt kurset. Hotelløsingen er topp.»

UTEKONTORVIRKSOMHET VED FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM

VED ØYVIND SANDVIK FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM

Ordningen med utekontor øker tilgjengeligheten til familieverntjenester i kommuner utenfor Trondheim i den sørlige delen av Trøndelag. Vi har etablert utekontor i kommunene Oppdal og Rennebu mot sør. Hemne mot vest, Ørland mot nord og kommunene Selbu og Tydal mot øst. Utekontorene betjenes en til to dager pr. måned av to familieterapeuter. Dette gir rom for møter og samtaler både på dagtid og etter ordinær arbeidstid. Dessuten mulighet til å bruke vårt tilbud for brukere fra nabokommuner.

Et annet hovedpoeng er å sikre et møtepunkt med lokalt hjelpeapparatet. Dette innebærer prioritering av tid til konsultasjon, drøfting av løpende saker og evt. vurdering av hva som bør henvises til annen hjelpeinstans. Disse møtene er med på å bygge relasjoner. I noen grad

tar vi initiativ til, eller blir spurt om, å delta i løpende samtaler som f.eks. barnevern og «psykisk helse» har med klienter. Noen ganger kan det være aktuelt å «stikke innom» hos f.eks. kommunelegen eller helsestasjonen for å motta informasjon om brukere som vurderer å ta kontakt med oss.

Vår erfaring er at utekontorvirksomheten er med på å gi hovedkontoret regelmessig input på «pulsene» i kommunene utenfor Trondheim. Utekontorkommunene har ulike kulturer og kjennetegn. Å bli kjent med dette gir oss godt innblikk i hvem i kommunenes hjelpeapparat vi kan spille på. Hvem av helsesøstrene vil f.eks. være en god match for nettopp denne familien? Vår erfaring er at samarbeid med enkeltpersoner i det lokale hjelpeapparat over tid er en uvurderlig ressurs, og kan bety at mer effektiv hjelp blir gitt. Vi liker ekstra godt å

bli med inn i pågående lokale saker med vår kompetanse, uten at dette medfører henvisning til oss. I slike og andre tilfeller får vi dessuten økt vår kompetanse gjennom det vi lærer av det lokale hjelpeapparatet.

De to utekontorene jeg er ansvarlig for sammen med en kollega, ligger i utpregede landbrukskommuner. Siden jeg har særlig interesse for generasjonsutfordringer på gård, gir det gode muligheter for hjemmebesøk som ofte viser seg å være en bedre arena enn f.eks. å møtes på kontoret i byen. Dette forutsetter en fleksibel holdning til ramme for samtaler utenfor den komfortsonen som tradisjonelle «kontorsamtaler» representerer. En fleksibel ramme gir også muligheter for å bistå lag og foreninger lokalt med f.eks. informasjonsmøter om ulike tema.

Det er helt avgjørende at man finner fagpersoner lokalt som er dedikert nok, og med nettverk som kan være med å forankre utekontoret. Kombinasjonen av god kontakt med «gølvete» i kommunen og god lederstøtte oppover i systemet er helt avgjørende. Når vi utekontortereapeuter har evalueringsmøter sammen med vår enhetsleder i Trondheim, er spørsmålet om tilstrekkelig lokal forankring alltid et sentralt tema. Vi må være ønsket. Det er dessuten viktig å ha tilgang på lokaler som har god beliggenhet i kommunen og som sikrer god kontakt med lokalt hjelpeapparat.

Utekontor er helt avgjørende for min og vår trivsel mht. variasjon i oppgaver og utfordringer. For oss er det en effektiv måte å sikre at virksomheten er innrettet for å betjene hele befolkningen i vårt område, ikke utelukkende befolkningen i Trondheim by.

SMASH

THE
SEPARATION

WALL

ION

OF

HØYKONFLIKT

ELIN BJØRU, FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM

Høykonflikt – et litt skremmende ord som i seg selv utløser spenning og setter i gang tanker om voldshandlinger, ufred og tragedier. Ofte rammer det folkegrupper og land-områder, men hva skjer når det oppstår alvorlige konflikter i foreldresamarbeidet – utløser det da tilsvarende reaksjoner?

I høst var ansatte fra familievernkontoret i Trondheim på studietur i Belfast. Byen preges fortsatt av korte og lange murer, satt opp for å skille protestanter og katolikker, de som ønsker union med Storbritannia og de som ønsker en irsk republikk.

Mens vi var der fikk vi høre beretninger fra oppveksten i Belfast, og om hvordan det var å leve i et utrygt landskap, med frykt

for snikskyttere og bomber. Men sterkest inntrykk gjorde beretningene om en hverdag som var preget av forakt og mistillit og en omfattende taushet. En taushet som oppstod på grunn av alt det usagte, alt det som ingen kunne snakke om.

Tilbake i Norge kommer ettertankene: Så slik er det å leve med høykonflikt i hjembyen og i hjemlandet – hvordan er det da for de barna som lever med høykonflikt i sin egen familie?

Gro Dahle og Kaia Dahle Nyhus har skrevet og illustrert barneboken KRIGEN etter en forutgående dialog med ansatte i familievernnet. Her skildres barnets opplevelse av konflikten mellom foreldrene: «For nå har krigen flyttet inn i huset. Ikke krigen Inga har sett på TV og i avisa, men en annen krig. Mammans og pappas krig». Inga opplever seg selv som en flyktning, som må ta vare på sine yngre søsken, samtidig som hun «bor midt imellom alt og må reise og reise.» Hun beskriver også seg selv som

en «dobbelts pion på oppdrag, som må liste seg over grensene». Til tross for Ingas anstrengelser opplever hun at krigen holder dem fanget «og alle i huset må vente, holde pusten og vente. Håpe. Vente.»

Det vi vet, er at barn som etter en familieoppløsning lever i et slikt landskap preget av uløste konflikter, fiendtlighet og mye usagt mellom barnets foreldre, påvirkes sterkt. Inga beskriver det slik: «Ikke får hun lest, ikke gjort lekser, og ikke får hun tenkt, ikke får hun hvilt, ikke får hun sovet.» Forskning viser at mange av disse barna preges av angst og depresjon. Selv i voksen alder vises det til dårligere psykisk helse, problem med utdanning og yrkeslivsdeltakelse, og større vansker i egne relasjoner og familieliv.

I Belfast ble det sagt at mange setter sitt håp til den kommende generasjonen – de som har vokst opp i fredstid. I familievernnet har vi som jobber som meklere og terapeuter en utfordring i å dyktiggjøre oss, samle

kunnskap og visdom om disse konfliktene, slik at vi kan hjelpe familiene vi møter som står midt oppe i eller foran et samlivsbrudd. Et mål vil være å unngå for steile fronter og en polarisering mellom foreldrene der barna slites i mellom. Klarer vi det, vil vi i beste fall kunne forebygge eller mildne situasjoner som vi vet er uheldige for både barn og voksne. Min jobb er i familievernets nasjonale spisskompetansemiljø for høyt konfliktnivå etter samlivsbrudd, som skal bidra til å systematisere praksiserfaringer og utvikle gode måter å forstå og motvirke slike konflikter.

Også i Ingas familie bedrer forholdene seg heldigvis etterhvert slik at barna kan bruke sine krefter på mer energigivende aktiviteter enn bekymringer og utrygghet: «Freden kommer forsiktig, forsiktig, nesten uten å si i fra, nesten uten at noen ser det ... Og så glemmer Inga nesten at det en gang for lenge siden var krig. Korte glimt, men ikke så ofte. For Inga har det travelt med andre ting å tenke på.»

EFT – NY METODIKK FOR FORELDRE I KONFLIKT?

GEIR VIK, FAMILIEVERNKONTORET OTTA

Familievernkontoret Otta har i to år prøvd ut Emosjonsfokuset parterapi overfor foreldre i konfliktsituasjoner. I pilotprosjektet har vi brukt første fase av parterapi metoden der målet er å oppnå reduksjon av konfliktnivået. Terapeuten har formulert EFT metodens teorigrunnlag, intervensjoner og språk inn i konteksten foreldreskapet. For eksempel har begrepet kjærlighet blitt snakket om som kjærlighet som foreldre kan føle overfor sine barn og den kjærligheten som barna har til sine foreldre. I stedet for å vektlegge betydningen av deres behov for hverandre som kjærester, var det avhengigheten av den andre som en god og velfungerende foreldre som rammet inn terapisaftalene.

Gjennom 4 samtaler a 1,5 t med ei ukes mellomrom fokuserte terapeuten bare på relasjonen mellom foreldrene og det

mønsteret som utspilte seg i konflikten. Fokuset var på hvordan de trigget hverandre gjennom atferden – hvilke følelser det skapte hos den andre, hvilke tanker de tenkte om den andre og seg selv og hva dette førte til av reaksjon overfor den andre foreldren.

På samme måte identifiserte terapeuten hva reaksjonen skapte hos den andre. Når dette mønsteret var klarlagt, utdypet terapeuten hvordan det hang sammen med de såre følelsene de skapte hos den andre. Terapeuten møtte selv disse følelsene hos foreldrene og la til rette for at de kunne formidle dem til hverandre. Den såre skuffelsen eller nedverdigheten ble formidlet til den andre mens de selv kjente på den. Terapeuten arbeidet ut fra et mål om å få til en opplevelse hos den andre foreldren som skapte en form for forståelse,

respekt eller ønske om å ivareta den andre som foreldre. De var jo tross alt avhengige av hverandres innsats overfor felles barn.

Det ble tatt videoopptak av samtalene og disse ble drøftet i teamet på kontoret sammen med psykologspesialist Ann Kristin Jensen. Kontorets psykolog Dag Gården utarbeidet en omfattende rapport. Den viser indikasjoner på at konfliktnivået endret seg underveis i de aller fleste samtalene. Kontoret har derfor implementert metoden i sitt tilbud til foreldre som sliter med konflikter. Dette ut fra en forståelse av at dette vil kunne være med å dempe konfliktnivået mellom foreldrene. Det vil kunne være viktig for mange barn, ikke minst de som lever i pågående foreldrekonflikter.

FORELDRE FRATATT OMSORGEN

HEGE HELLIESEN HADLAND, FAMILIEVERNKONTORET SØR-ROGALAND

Familievernet har siden 2015 hatt i oppdrag å tilby oppfølging til foreldre fratatt omsorgen. Målet er å hjelpe foreldre å bearbeide følelser og til å mestre livene sine etter en omsorgsovertagelse. Tanken er at barna vil få det bedre når de vet at foreldrene blir ivaretatt. Videre at foreldrene kan få økt samværskompetanse gjennom oppfølgingen og bli bedre rustet til å ta imot barna dersom de velger å flytte hjem igjen når de blir 18 år / myndige. Målene blir på denne måten tosidig; både å bidra til en best mulig situasjon for barnet, og å imøtekomme foreldrenes behov for hjelp og støtte. Oppdraget er gitt familievernet fordi mange foreldre synes det er vanskelig å ta imot hjelp fra samme instans som har besluttet at barna må flyttes ut av hjemmet.

Samtidig med at familievernet fikk i oppdrag å tilby oppfølging til foreldre fratatt omsorgen, ble det opprettet et spisskompetansemiljø (SKM) som fikk i oppdrag å utvikle et kunnskapsbasert og likeverdig tilbud til foreldregruppen i

tjenesten. SKM Foreldre fratatt omsorgen er lokalisert ved Familievernkontoret i Sør-Rogaland, og arbeider med fagutvikling på nasjonalt plan i tett samarbeid med BufDir, Organisasjonen for Barnevernsforeldre og brukerrepresentanter. Det er videre etablert regionale ressursmiljø innad i familievernet som samarbeider med SKM, tilbyr praksisveiledning i enkeltsaker og bidrar til å fremme beste praksis ved familievernkontorene i sin region. På denne måten skal familievernkontorene settes i stand til å levere tjenester til foreldre fratatt omsorgen etter fastsatte faglige standarder.

Frem til nå har SKM brukt mye ressurser på å utvikle en fagutviklingsplan og en nasjonal veileder til bruk for terapeutene. I 2018 vil det arbeides mer med å utvikle tjenestetilbudet til foreldregruppen. Spisskompetansemiljøet har begynt arbeidet med å sikre et bedre kunnskapsgrunnlag om foreldregruppen og deres behov, gjennom kartlegging av saker som kommer til familievernet. BufDir har initiert et

større forskningsprosjekt for å kartlegge og evaluere gruppetilbud for foreldregruppen, som vil bli ferdigstilt i løpet av året. Man ønsker å bygge ut familievernets gruppetilbud til foreldre fratatt omsorgen, både fordi det kun finnes sporadiske tilbud i gruppe per i dag og fordi erfaringskunnskap tyder på at foreldregruppen virker å profitere på denne type oppfølging.

Ved Familievernkontoret i Sør-Rogaland har man i perioden 2015–2017 hatt Drop-inn gruppe, der foreldre fratatt omsorgen møtes jevnlig en gang i måneden og diskuterer tema de er opptatt av. I denne gruppa har foreldrene særlig gitt uttrykk for at sosial støtte og likemannsarbeid er viktig. Brevet under er fra en blogg skrevet av en bruker av dette gruppetilbudet. Teksten sier noe om fortvilelsen mange av foreldrene kan kjenne på, hvor vanskelig det kan være å ta kontakt med familievernkontoret, viktigheten av å bli møtt på en god måte av fagfolk, og ikke minst betydningen av å møte andre foreldre i samme situasjon.

EN HYLLEST OG TAKK

Dette innlegget er en hyllest til ett velfungerende familievernkontor og ildsjelene bak. For uten den herlige gjengen med foreldre og engasjerte ansatte kan jeg låve dere at jeg ikke ville levd i dag. Mitt første møte med drop-in gruppen hos familievernkontoret er veldig følelsesladet. Fordi jeg allerede hadde bestemt meg for at det var for sent for meg. Jeg kunne umulig reddes. Jeg var dømt til døden. JEG HADDE DØMT MEG SELV TIL DØDEN! I ett siste desperat håp valgte jeg til tros for mine planer om å ta selvmord å sette meg på bussen til byen.

Ensom, redd, knust og bunnløs sorg. Det var følelsene jeg kjente på mens jeg satt på bussen. Mens jeg gikk forbi domkirken i stavanger, med kun ett mål. Jeg måtte bare på dette møte. Kroppen strittet i mot. Jeg

ble dårlig å kastet opp ett par ganger før jeg kom meg inn i heisen som skulle ta meg opp til det viktigste møte i mitt liv.

Husker ikke ordrett hva jeg sa når det var min tur til å presentere meg, men ca slik var presentasjonen: «Hei. Jeg heter ... Jeg har en sønn på 9 mnd som for ca en måned siden flyttet i fosterhjem. Han er familieplasert og bor sammen med sin onkel og tante å deres to barn.» På under ett sekund var rommet vi satt i blitt så fult med kjærlighet at jeg faktisk kunne kjenne den. Respekten, omsorgen og kjærlighet fra denne gjengen klarte å trenge seg gjennom muren jeg hadde bygget for å beskytte meg selv. En mur fagpersoner kun hadde hjulpet meg med å bygge høyere og kraftigere revnet i ett rom forran en liten gruppe mennesker som på sett og vis

kjente smerten min. Dem hadde alle kjent på den selv.

Mitt første møte var for ca 2 år siden. Å i kveld er jeg så heldig å får bli med å feire 2 års jubileum med den utrolig flotte vennegjengen min. For det er det dem har blitt. En vennegjeng som hjelper hverandre gjennom tunge dager og som er tilstede for hvarandre til en hver tid uansett hva det måtte være. Jeg har vert på bunn med denne gjengen, men jeg har også hatt mine gladeste øyeblikk med dem.

Til slutt en stor takk til hver og en av dere. Takk for at dere tok meg i mot med åpne armer. Sammen kan vi redde liv, det har dere allerede bevist.

Anonym

STYRETS ÅRSBERETNING 2017

ART AV VIRKSOMHETEN

Stiftelsen Kirkens Familievern er en stiftelse for kirkelige familievernkontor. Stiftelsens formål er å yte hjelp til familier, par og enkeltpersoner der det foreligger vansker, konflikter eller kriser i familien, eller som ønsker å forebygge slike vansker knyttet til samliv og samhandling. Stiftelsen skal gjennom sin virksomhet styrke familie, ekteskap, foreldreskap, samliv og ensliges stilling i kirke og samfunn.

Virksomheten har en kristen diakonal forankring, og skal hjelpe klienter ut fra deres forutsetninger uansett sosial status, livsførsel, legning, religiøs tro eller politisk overbevisning.

Stiftelsen Kirkens Familievern består ved utgangen av 2017 av 10 familievernkontor som ligger i henholdsvis Øst-Finnmark, Mosjøen, Sør-Trøndelag, Haugalandet, Sør-Rogaland, Øvre Telemark, Ringerike/Hallingdal, Otta, Follo og Oslo. Det er en liten sentral administrasjon i Oslo.

REDEGJØRELSE FOR FREMTIDIG UTVIKLING

Stiftelsen har i 2017 i stor grad løst målene som ble satt for året. Vi ønsker i 2018 fortsatt å kunne tilby våre tjenester i den samme grad som tidligere, samt at driften kan drives økonomisk forsvarlig. Alle avtaler med Bufetat er videreført fra 2017.

REDEGJØRELSE FOR ÅRSREGNSKAPET

Styret mener at årsregnskapet gir et rettviseende bilde av stiftelsens eiendeler og gjeld, finansielle stilling og resultat.

Stiftelsens driftsinntekter har en økning fra forrige år på 1,3 %.

NØKKELTALL FRA RESULTATREGNSKAPET

	2017	2016
Driftsinntekter	115 011 913	113 443 015
Resultat av ordinær drift	400 614	631 296
Endring pensjonsforpliktelser	2 467 976	4 294 658
Årets resultat	2 868 590	4 925 954

Egenkapital pr. 31.12.2017 er kr 16 536 588

FINANSIELL RISIKO

Inntektene består i hovedsak av driftstilskudd fra Bufetat. I henhold til driftsavtalen skal ubenyttede midler av tilskuddet tilbakeføres. Dersom driftskostnadene overstiger tilskuddet, må dette dekkes av stiftelsens egenkapital. Løpende betalbare pensjonsutgifter dekkes i henhold til driftsavtalen av Bufetat, dermed er usikkerhet knyttet til pensjonsutgifter eliminert.

FORTSATT DRIFT

Driftsavtalene er videreført, stiftelsen har positiv drift, god likviditet og positiv egenkapital. Styret og daglig leder bekrefter at forutsetningen om fortsatt drift er lagt til grunn ved avleggelsen av årsregnskapet.

RESULTATDISPONERINGER

Stiftelsens overskudd på kr 2 868 590 føres mot annen egenkapital. Overskuddet består av kr. 2 467 976 i endring av bokført pensjonsforpliktelse, netto gaver og finansposter kr. 400 589.

ARBEIDSMILJØ

Det har vært et sykefravær i 2017 på totalt 5.53 %, av dette er 1.46 % korttidsfravær og 4.07 % langtidsfravær over 16 dager.

Styret anser arbeidsmiljøet i stiftelsen som tilfredsstillende og har ikke iverksatt spesielle tiltak på dette området i 2017. Det har ikke vært skader eller ulykker i løpet av 2017.

LIKESTILLING

Stiftelsens personalpolitikk anses å være kjønnsnøytral på alle områder. Etter vår oppfatning er likestillingsspørsmål tilfredsstillende ivaretatt, og det er ikke iverksatt eller planlagt konkrete tiltak innenfor dette området. Det er ikke mottatt tilbakemeldinger om at noen opplever selskapets personalpolitikk som kjønnsdiskriminerende.

Styret mener at det ikke gjøres forskjeller på ansatte, eller ved ansettelse, på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion eller livssyn.

Stiftelsen har ved årets utgang 168 ansatte fordelt på 131,6 årsverk, 41 menn og 127 kvinner.

Stiftelsens styre består av 5 kvinner og 2 menn, 3 kvinner og 1 mann er varamedlemmer. Ledergruppen består av 5 kvinner og 5 menn.

YTRE MILJØ

Stiftelsen Kirkens Familievern har ingen virksomhet som påvirker det ytre miljø

Oslo, 06.03.2018

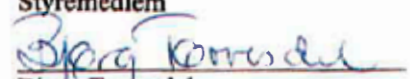
Helle D. Gjetvang

Styreleder

Bård Mæland

Styremedlem

Bjørg Tørresdal

Styremedlem

Oddbjørg Aasen Bjørdal

Styremedlem

Morten Müller-Nilssen

Nestleder

Vigdis Eriksen

Styremedlem

Sissel Roland

Styremedlem

Benita Christensen

Daglig leder

STIFTELSESSTYRET

**HELLE DOROTHEA
GJETRANG**
(STYRELEDER)

**MORTEN MÜLLER –
NILSSEN**
(NESTLEDER)

ODDBJØRG AASEN BJØRDAL
(STYREMEDLEM)

VIGDIS ERIKSEN
(STYREMEDLEM)

BJØRG TØRRISDAL
(STYREMEDLEM)

SISSSEL ROLAND
(STYREMEDLEM)

BÅRD MÆLAND
(STYREMEDLEM)

KRISTINE AKSØY
(VARAMEDLEM)

ROBERT WRIGHT
(VARAMEDLEM)

VALBORG ORSET STENE
(VARAMEDLEM)

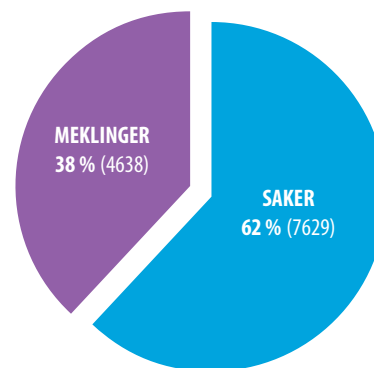
STATISTIKK 2017

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) består av 10 kontorer over hele landet. Kontorene tilbyr samtaler og meklinger til par, enkeltpersoner og familier som opplever utfordringer i nære relasjoner. Utadrettet tilbyr SKF ulike kurs og veiledning til publikum og hjelpeapparat. Her vises statistikk over denne virksomheten. Tallene er hentet fra familiekontorenes fagprogram FADO, et fellesprogram for statlige kontorer, SKF- kontorer og andre.

SAMTALER OG MEKLINGER

Når folk henvender seg til familievernkontorene tilbys det samtaler (kliniske saker) og meklinger. Samtaler tilbys når det oppleves vansker, konflikter eller krise i nær familie og i foreldresamarbeidssaker. Mekling tilbys gifte og samboer som skal flytte fra hverandre. Mekling er og til foreldre som ikke bor sammen, men som vil gjøre endringer mht foreldreansvar, bosted eller samvær for felles barn.

I 2017 hadde SKF til sammen 12 267 nye henvendelser av kliniske saker og meklinger. Av disse var 7 629 (62 %) kliniske saker og 4 638 (38 %) meklinger (figur 1).

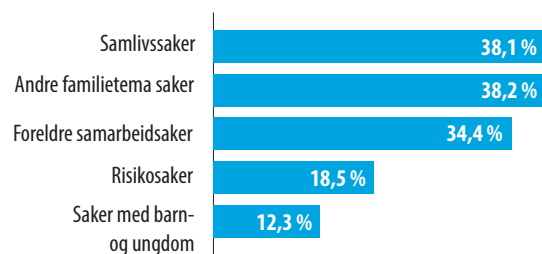
Figur 1. SKF 2017. Fordeling av saker og meklinger. Antall og prosent.

	2016	2017	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2016 – 2017
SAKER	7 758	7 629	-129 (-1,7 %)
MEKLINGER	4 849	4 638	-211 (-4,4 %)
TOTALT	12 607	12 267	-340 (-2,7 %)

Tabell 1. SKF 2016–2017. Antall saker og meklinger. Endring i antall og prosent

ENDRING I ANTALL SAKER OG MEKLINGER

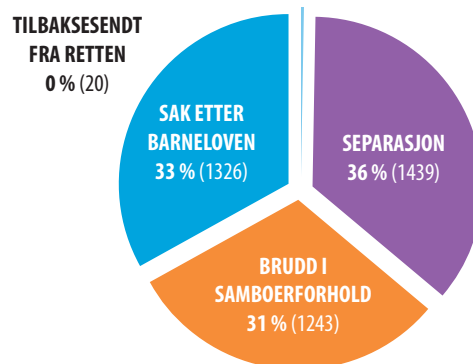
Tabellen viser antall saker og meklinger i perioden 2016 til 2017. Det har totalt sett vært en nedgang på 2,7 % (340 saker), fra 12 607 til 12 267 i denne perioden. Tabellen viser en nedgang i antall kliniske saker på 1,7 % (129), fra 7 758 til 7 629. Og en nedgang i antall meklinger på 4,4 % (211), fra 4 849 til 4 638.

Figur 2. SKF 2017. Fordeling av tema i kliniske saker. Prosent.

ULIKE TYPER SAMTALER

I en samtale kan det være flere tema. I 2017 var det to tema som var de vanligste, «Samlivssaker» (38,1 %) og «Andre familietemasaker» (38,2 %). Deretter følger «Foreldresamarbeid» i 34,4 % av sakene, «Risikosaker» (18,5 %) og «Barn og ungdom» (12,3 %) (se figur 2).

Figur 3. SKF 2017. Fordeling av type mekling. Antall og prosent.

ULIKE TYPER MEKLING

En skiller mellom ulike typer mekling. I 2017 var det 1 439 (36 %) meklinger i forbindelse med separasjon. Det var 1 243 (31 %) meklinger knyttet til brudd i samboerforhold og 1 326 (33 %) meklinger var knyttet til sak etter barne-loven. Til sammen 20 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten (se figur 3). I 2016 var 35 % (1 508) av meklingene knyttet til separasjon, 30 % (1 291) brudd i samboerforhold og 34 % (1 451) «barnelovssaker». 24 saker (1 %) var tilbakesendt fra retten.

	2016	2017	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2016 – 2017
KLINISKE SAMTALER	32 041	31 250	-791 (-2,5 %)
MEKLINGER	7 484	7 852	368 (4,9 %)
TOTALT	39 525	39 102	-426 (-1,0 %)

Tabell 2. SKF 2016–2017. Antall konsultasjoner. Endring i antall og prosent.

ANTALL KONSULTASJONER

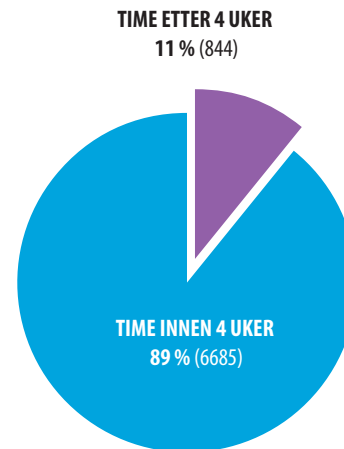
Tabellen viser antall klientkonsultasjoner i kliniske samtaler og meklinger i perioden 2016 til 2017. Det har totalt sett vært en nedgang på 1,0 % (426 konsultasjoner) i denne perioden, fra 39 525 til 39 102. Tabellen viser en nedgang på 2,5 % (791) for kliniske saker og en økning på 4,9 % (368) for meklinger i denne perioden (se tabell 2).

	BUFETAT FINANSIERING	ANNEN FINANSIERING
GRUPPER FOR PUBLIKUM	34	4
SAMLIVSKURS	6	4
ANDRE UTADRETTA TILTAK	40	9
UNDERVISNING/VEILEDNING AV STUDENTER	7	1
VEILEDNING/KONSULTASJON AV HJELPEAPPARAT	76	11
KURS /UNDERVISNING FOR HJELPEAPPARAT	27	3
INFORMASJON/MEDIA	6	0
TILSYN	15	
TOTALT	211	32

Tabell 3. SKF 2017. Utadrettet arbeid.

UTADRETTET ARBEID

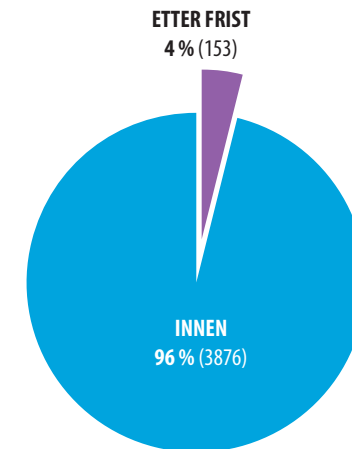
Familievernkontorene driver ulikt utadrettet arbeid. I 2017 var det tilsammen 243 slike tiltak. De fleste tiltakene (211) er finansiert gjennom tilskudd fra Bufetat. De andre tiltakene (32) er finansiert via andre (se tabell 3). I 2016 hadde SKF tilsammen 297 tiltak.

Figur 4. SKF 2017. Ventetid kliniske saker. Andel og antall som får time før eller etter 4 uker.

VENTETID – TIME TIL SAMTALE

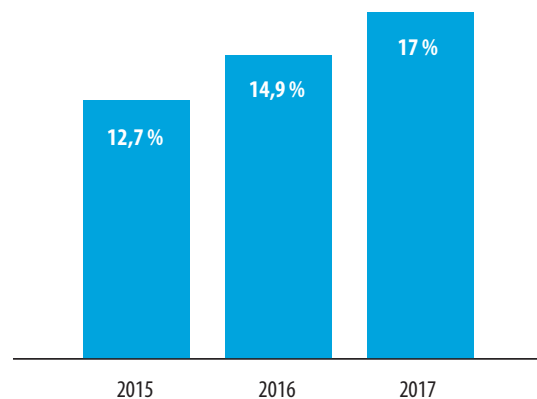
Tilsammen 89 % (6 685) av de som henvendte seg til familievernkontorene med ønske om samtale fikk det innen fire uker. Tilsammen 11 % (844) fikk time etter fire uker (figur 4). I 2016 var det 94 % av de som henvendte seg som fikk time innen fire uker og 6 % som fikk time etter fire uker.

Figur 5. SKF 2017. Ventetid meklings. Andel og antall som får time før eller etter 3 uker.

VENTETID – TIME TIL MEKLING

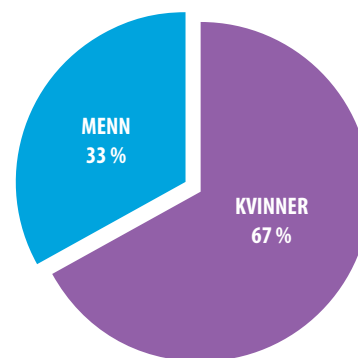
De fleste (96 %) som begjærer meklings får time innen tre uker. 4 % får time etter tre uker (figur 5). I 2016 fikk 97 % time innen tre uker.

Figur 6. SKF 2015-2017. Barns deltakelse i samtaler og meklinger. Andel av nye saker.

BARNES DELTAGELSE

Andelen barn som deltok i samtale eller mekling i 2017 var på 17 % (2223) av totalt antall nye saker. I 2016 var andelen 14,9 % (1 756) og i 2015 var andelen på 12,7 % (1 416) av totalt antall nye saker (figur 6).

Figur 7. SKF 2017. Andel kvinner og menn som henvender seg for samtale eller mekling.

MENN SOM HENVENDER SEG

Det er i hovedsak kvinner som henvender seg for å få time til samtale eller mekling. I 2017 var det 67 % kvinner som tok kontakt og 33 % menn (se figur 7).

Stiftelsen Kirkens Familievern

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN
TLF: 23 33 22 20 · E-POST: POST@KIRKENSFAMILIEVERN.NO
WWW.FAMILIEVERN.NO

